॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टा इंन्द्राग्नी अपांगूहताः सोंऽचायत्प्रजापंतिरिन्द्राग्नी वै में प्रजा अपांघुक्षतामिति स एतमैंन्द्राग्नमेकांदशकपालमपश्यत्तन्निरंवप्तावंस्मै प्रजाः प्रासांधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्यं प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजाये सन्प्रजां न विन्दतं ऐन्द्राग्नमेकांदशकपालन्निर्वपत्राज्ञाकांम इन्द्राग्नी (१)

पुव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तावेवास्मैं प्रजां प्रसांधयतो विन्दतें प्रजामैंन्द्राग्नमेकांदशकपालि विवेधस्पर्छ्यानः क्षेत्रं वा सजातेषुं वेन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति ताभ्यांमेवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृं व्यस्य वृङ्के वि पाप्मना भ्रातृं व्येण जयतेऽप वा पृतस्मांदिन्द्रियं वीर्यं कामित यः संङ्गाममुंपप्रयात्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालि तिः (२) वपेथ्सङ्गाममुंपप्रयास्यित्रं न्द्राग्नी एव स्वेनं भागधेयेनोपं-

धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेणं वीर्येणोपप्रयाति जयंति तः संङ्गामं वि वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणर्द्धते यः संङ्गामञ्जयंत्यैन्द्राग्नमेकांदश-कपाल्निर्वपेथ्सङ्गामञ्जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपं-धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यम् (३)

धृत्तो नेन्द्रियेणं वीर्येण् व्यृंख्यतेऽप् वा एतस्मांदिन्द्रियं वीर्यङ्कामित् य एतिं जनतांमैन्द्राग्नमेकांदशकपालृन्निर्वपेञ्चनतांमे एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेणं वीर्येण जनतांमिति पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा वा इंन्द्रियस्यं वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणंमेव (४)

स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवास्मां इन्द्रियं वीर्यमनु प्रयंच्छिति क्षेत्रपृत्यं चुरुं निर्वपेञ्चनतांमागत्येयं वै क्षेत्रंस्य पतिंर्स्यामेव प्रतिंतिष्ठत्येन्द्राग्नमेकांदशकपालमुपरिष्टान्निर्वपेद्र प्रतिष्ठायेन्द्रियं वीर्यमुपरिष्टादात्मन्धंत्ते॥ (५)

ऽतिपादयैत्पथो वा एषोऽस्यपंथेनैति यो दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यौंं वा पौर्णमासीं वांऽतिपादयंत्यग्निमेव पंथिकृत् इ स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैन्मपंथात्पन्थामपिं नयत्यनुङ्गान्दक्षिणा वही ह्यंष समृद्धा अग्नये व्रतपंतये (६) पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्नेव्रत्यमिव चरेंदग्निमेव व्रतपंति स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवैनंब्बॅंतमालंभयति व्रत्यों भवत्यग्रयें रक्षोघ्ने प्रोडाशंमष्टाकंपालित्रवंपेद्य रक्षा रेसि सर्चेरन्नग्निमेव रंक्षोहण्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्माद्रक्षाड्स्यपंहन्ति निशिंतायान्निर्वपेत् (७) निशिंताया हि रक्षा रेसि प्रेरतें सम्प्रेणींन्येवैनांनि

अग्नयें पथिकृतें पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निर्वपेद्यो

दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्याः वा पौर्णमासीं वां-

निश्वतायाः हि रक्षाशस प्ररत सम्प्रणान्यवनानि हिन्ति परिश्रिते याजयेद्रक्षंसामनंन्ववचाराय रक्षोघ्नी याँज्यानुवाक्यं भवतो रक्षंसाः स्तृत्यां अग्नयं रुद्रवंते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृत्रिवंपेदिभ्चिरंत्रेषा वा अंस्य घोरा तुनूर्यद्रुद्रस्तस्मां एवैनुमावृंश्चति ताजगार्तिमार्च्छंत्युग्नयं

सुरभिमते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपेद्यस्य गावो वा पुरुषाः

वा प्रमीयेंर्न् यो वां बिभीयादेषा वा अस्य भेष्उयां तुनूर्यथ्संरिभमती तयैवास्में भेष्जङ्कंरोति सुरिभमतें भवति पूतीग्न्थस्यापंहत्या अग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निवंपथ्सङ्गामे सं यंत्ते भाग्धेयेंनैवैन १ शमियत्वा परांन्भि निर्दिशिति यमवंरेषां विद्धान्ति जीवंति स यं परेषां प्र स मीयते जयंति त १ संङ्गामम् (९)

अभि वा एष एतानुंच्यति येषां पूर्वाप्रा अन्वर्श्वः प्रमीयन्ते पुरुषाहुतिर्द्यस्य प्रियतमाऽग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमृष्टाकंपालुन्निर्वपद्भाग्धेयेनैवैन श्रमयति नैषां पुरा-ऽऽयुषोऽपरः प्रमीयतेऽभि वा एष एतस्यं गृहानुंच्यति यस्यं गृहान्दहंत्यग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमृष्टाकंपालुन्निर्वपद्भाग्धेयेनैवैन शमयति नास्यापंरङ्गृहान्दंहति॥ (१०)

ब्रतपंतये निशंतायात्रिर्वपृत्पुरुषाः सङ्ग्रामत्र च्त्वारि च॥———[२] अग्नये कामाय पुरोडाशम्षाकपालुत्रिर्वपृद्यङ्कामो नोपनमेंद्ग्निमेव काम् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवैन्ङ्कामेन समर्द्धयत्युपैन्ङ्कामो नमत्यग्नये यविष्ठाय पुरोडाशंम्ष्टाकंपालृन्निवंपेथ्स्पर्द्धमानः क्षेत्रं वा सजातेषुं वाऽग्निमेव यविष्ठ्डं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तेनैवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृंव्यस्य (११)

युवते वि पाप्मना भ्रातृंब्येण जयतेऽग्नये यविष्ठाय पुरोडाशंमुष्टाकंपालृ निर्वपेदिभिचर्यमांणोऽग्निमेव यविष्ठ हुं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्माद्रक्षा हिस यवयित् नैनंमिन् चर्रन्थस्तृणुतेऽग्नय आयुंष्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालृ निर्वपे कामयेत् सर्वमायुंरियामित्यग्निमेवायुंष्मन्त हुं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मिन्नं (१२)

आयुंर्दधाति सर्वमायुंरेत्यग्नये जातवेदसे पुरोडाशंम्ष्टाकंपात् ऽग्निमेव जातवेदस्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैनं भूतिङ्गमयति भवंत्येवाग्नये रुकांते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालन्निवंपेद्रुव ऽग्निमेव रुकांन्त्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मिन्नुचंन्दधाति रोचंत एवाग्नये तेजंस्वते पुरोडाशम्ं (१३) अष्टाकंपालृत्निर्वपृत्तेजंस्कामोऽग्निमेव तेजंस्वन्त्र् स्वेनं भागुधेयेनोपंधावित स एवास्मिन्तेजो दधाित तेज्रस्येव भंवत्यग्रये साह्नत्यायं पुरोडाशंमुष्टाकंपालृत्निर्वपृथ्सीक्षंमाणो-ऽग्निमेव सांह्नत्यः स्वेनं भागुधेयेनोपंधावित तेनैव संहते यः सीक्षंते॥ (१४)

भार्तृं व्यस्यास्मिन्ते जंस्वते पुरोडाशंम्ष्टात्रिरंशच॥———[३]
अग्नयेऽत्रं वते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालृ न्निर्वपेद्यः कामयेतात्रं वान्थ्यः
स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवैनमत्रं वन्तङ्करोत्यत्रं वानेव

स्वन भाग्धयनापधावात् स एवन्मन्नवन्तङ्करात्यन्नवान्व भंवत्यग्रयेऽन्नादायं पुरोडाशंमुष्टाकंपाल् न्निर्वपेद्यः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादः स्वेनं भाग्धेयेनोपं-धावति स एवैनंमन्नादङ्कंरोत्यन्नादः (१५)

पुव भंवत्युग्नयेऽन्नंपतये पुरोडाशंमुष्टाकंपालृन्निर्वेषेद्यः कामयेतान्नंपतिः स्यामित्युग्निमेवान्नंपतिङ्कं स्वेनं भाग्धेयेनोपं-धावति स पुवैनमन्नंपतिङ्करोत्यन्नंपतिरेव भंवत्युग्नये पर्वमानाय पुरोडाशंमुष्टाकंपालृन्निर्वपेद्ग्नये पावकायाग्नये शुचंये ज्योगांमयावी यद्ग्नये पर्वमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्नये (१६) आयुरेवास्मिन्तेनं दधात्युतं यदीतासुर्भवंति जीवंत्येवैतामेव निर्वपेचक्षुंष्कामो यद्ग्रये पर्वमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये पावकाय वाचंमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये शुचंये चक्षुंरेवास्मिन्तेनं दधाति (१७)

पावकाय वाचंमेवास्मिन्तेनं दधाति यदग्रये शुचंय

उत यद्यन्थो भवंति प्रैव पंश्यत्यग्नये पुत्रवंते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृत्निवंपेदिन्द्रांय पुत्रिणे पुरोडाश्मेकांदशकपा प्रजाकांमोऽग्निरेवास्मैं प्रजां प्रंजनयंति वृद्धामिन्द्रः प्रयंच्छत्यग्नये रसंवतेऽजक्षीरे च्रुं निवंपेद्यः कामयेत् रसंवान्थ्रस्यामित्यग्निमेव रसंवन्तु स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवेन् रसंवन्तु रसंवन्य रसंवन्तु रसंवन्तु

रसंवानेव भंवत्यजिक्षीरे भंवत्याग्नेयी वा एषा यद्जा साक्षादेव रसमवंरुन्धेऽग्नये वसुंमते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निवंपेट कामयेत् वसुंमान्थ्स्यामित्यग्निमेव वसुंमन्त्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवेनं वसुंमन्तङ्करोति वसुंमानेव भंवत्यग्नये वाज्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निवंपेथ्सङ्गामे सं यत्ते वाजम् (१९) वा एष सिंसीर्षित यः संङ्ग्नामञ्जिगीषत्यग्निः खलु वे देवानां वाज्रसृद्ग्निमेव वाज्रसृत्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित धावंति वाज्र् हिन्तं वृत्रञ्जयंति तः संङ्ग्नाममथो अग्निरिव न प्रतिधृषे भवत्यग्नयेऽग्निवतं प्रोडाशंम्ष्टाकंपाल्तिर्वपेद्यस्याग्नावग्निमंभ्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागो वा एतयोर्न्योऽनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ सम्भवन्तौ यजंमानम् (२०)

अभिसम्भवतः स ईंश्वर आर्तिमार्तोर्यदुग्नयेंऽग्निवते निर्वपंति भागधेयेनैवैनौं शमयति नार्तिमार्छति यजंमानो-ऽग्रये ज्योतिष्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालन्निवंपेद्यस्याग्निरुद्धृतो-ऽहूंतेऽग्निहोत्र उद्घायेदपंर आदीप्यांनूद्धृत्य इत्यांहुस्तत्तथां न कार्यं यद्भागधेयमभि पूर्व उद्धियते किमपंरोऽभ्युत् (२१) ह्रियेतेति तान्येवावक्षाणांनि सन्निधायं मन्थेदितः प्रथमञ्जेज्ञे अग्निः स्वाद्योनेरिधं जातवेदाः। स गांयत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या देवेभ्यों हव्यं वंहतु प्रजानन्निति छन्दोभिरेवैनु इं स्वाद्योनेः प्रजनयत्येष वाव सौ-ऽग्निरित्यांहुर्ज्योतिस्त्वा अस्य परापतित्मिति यद्ग्रये ज्योतिंष्मते निर्वपंति यदेवास्य ज्योतिः परांपतितन्तदेवावंरुन्थे। (२२)

क्रोत्युन्नादो दंधाति यदुग्रये शुचंये चक्षुंरेवास्मिन्तेनं दधाति करोति वाजं यर्जमानमुदेवास्य

पद्गं॥————[४]

वैश्वान् रन्द्वादेशकपालृ त्रिवंपद्वारुणं च्रुन्दंधिकाव्यणे च्रुमंभिश्स्यमानो यद्वैश्वान् द्वादंशकपालो भवंति संवथ्सरो वा अग्निवैश्वान् सं वथ्सरेणैवैन इस्वद्यत्यपं पापं वर्ण हते वारुणेनेवनं वरुणपाशान्मुंश्वति दिधिकाव्यणां पुनाति हिरंण्यन्दिश्वेणा पवित्रं वे हिरंण्यं पुनात्येवनमाद्यं स्थानं भवत्येतामेव निवंपत्प्रजाकां मंवथ्सरः (२३)

वा पुतस्याशाँन्तो योनिं प्रजायै पशूनान्निर्दंहित योऽलं प्रजाये सन्प्रजां न विन्दते यहैं श्वान्रो द्वादंशकपालो भवंति संवथ्सरो वा अग्निर्वेश्वान्रः सं वथ्सरमेव भाग्धेयेन शमयित् सौंऽस्मे शान्तः स्वाद्योनैः प्रजां प्रजनयित वारुणेनैवेनं वरुणपाशान्मुंश्वित दिधिकाव्यणां पुनाति हिरंण्यन्दिश्वणा प्वित्रं वै हिरंण्यं पुनात्येवैनम् (२४)

(२६)

यदष्टाकंपालो भवंति गायत्रियैवैनं ब्रह्मवर्चसेनं पुनाति यन्नवंकपालिस्रवृतैवास्मिन्तेजों दधाति यद्दशंकपालो विराजैवास्मिन्नन्नाद्यंन्दधाति यदेकांदशकपालस्त्रिष्टुभैवा-स्मिनिन्द्रयं दंधाति यद्वादंशकपालो जगंत्यैवास्मिन्पशून्दंधाति यस्मिं आत एतामिष्टिं त्रिर्वपंति पूतः (२५) एव तेजस्व्यंन्नाद इंन्द्रियावी पंशुमान्भंवत्यव वा एष सुवर्गाल्लोकाच्छिंद्यते यो देर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्याः वा पौर्णमासीं वांऽतिपादयंति सुवर्गाय हि लोकार्यं दर्शपूर्णमासाविज्येतें वैश्वानरन्द्वादेश-कपालिन्नवंपेदमावास्याः वा पौर्णमासीं वांऽतिपाद्यं

विन्दतें प्रजां वैश्वान्रन्द्वादेशकपालं निर्वपेत्पुत्रे जाते

अथों देवतां एवान्वारभ्यं सुवर्गह्याँकमेंति वीर्हा वा पुष देवानां यौऽग्निमुंद्वासयंते न वा एतस्यं ब्राह्मणा ऋतायवंः

संवध्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वथ्सरमेव प्रींणात्यथों

संवथ्सरमेवास्मा उपंदधाति सुवर्गस्यं लोकस्य सम्ध्रे

पुराऽन्नंमक्षन्नाग्नेयमष्टाकंपालन्निर्वपेद्वैश्वानरन्द्वादंशकपालमग्निम्

यद्ष्टाकंपालो भवंत्यृष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रौंऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तर आतिथ्यङ्कंरोत्यथो यथा जनं यतेंऽवसङ्करोतिं तादक (२७)

पुव तद्वादंशकपालो वैश्वान्रो भंवति द्वादंश मासाः संवथ्यरः सं वथ्यरः खलु वा अग्नेर्योनिः स्वामेवैनं योनिङ्गमयत्याद्यंमस्यान्नं भवति वैश्वान्रन्द्वादंशकपालृन्निर्वपेन्मा सप्तकंपालङ्गामंकाम आहवनीये वैश्वान्रमधिश्रयति गार्हंपत्ये मारुतं पांपवस्यसस्य विधृत्ये द्वादंशकपालो

सजाता इश्चांवयित मारुतो भंवति (२८) मुरुतो वै देवानां विशों देवविशेनैवास्मैं मनुष्यविशमवंरुन्धे सप्तकंपालो भवति सप्तगंणा वै मुरुतों गणुश एवास्मैं

वैश्वानरो भविति द्वादेश मासाः संवथ्सरः सं वथ्सरेणैवास्मै

सजातानवंरुन्थेऽनूच्यमान् आसांदयति विशंमेवास्मा अनुवर्त्मानङ्करोति॥ (२९)

प्रजाकांमः संवथ्सरः पुनात्येवेनं पूतः समध्ये तादङ्गांरुतो भवत्येकान्नत्रिर्शचं॥—[५] आदित्यं चरुं निर्वपेथ्सङ्गाममुपप्रयास्यन्नियं वा

आदितिर्स्यामेव पूर्वे प्रतितिष्ठन्ति वैश्वान्रन्द्वादेशकपालुन्निर्वपेद

सं वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रः सं वथ्सरः खलु वै देवानांमायतंनमेतस्माद्वा आयतंनाद्देवा असुरानजयन् यद्वैश्वान्रन्द्वादंशकपालित्र्विपंति देवानांमेवायतंने यतते जयंति त॰ संङ्गाममेतस्मिन्वा एतौ मृंजाते (३०)

यो विंद्विषाणयोरन्नमत्तिं वैश्वानरन्द्वादंशकपालन्निर्वपेद्विद्विषा

सं वथ्सरो वा अग्निवैश्वानरः सं वथ्सरस्वंदितमेवाति नास्मिन्मृजाते संवथ्सराय वा एतो सममाते यो सममाते तयोर्यः पूर्वोऽभिद्रुह्यंति तं वर्रुणो गृह्णाति वैश्वानरन्द्वादंशकपालुन्निवंपेथ्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्यं संवथ्सरो वा अग्निवैश्वानरः सं वथ्सरमेवास्वा निवंरुणम् (३१)

प्रस्तांद्भिद्रुंह्यति नैनं वर्रणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिंगृह्णाति योऽविं प्रतिगृह्णातिं वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपेदविं प्रतिगृह्यं संवथ्स्रो वा अग्निर्वेश्वान्रः सं वथ्स्रस्वंदितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रांमाप्नोति य उभ्यादंत्प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं वा वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपे (३२)

द्वितीयः प्रश्नः

प्रतिगृह्यं संवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वथ्सरस्वंदितमेव प्रतिंगृह्णाति नात्मनो मात्रांमाप्नोति वैश्वानरन्द्वादंशकपालन्निर्वपेश वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो यदा खलु वै सं वथ्सरञ्जनतांयाश्चरत्य स धंनार्घो भंवति यहैं श्वानरन्द्वादंशकपालन्निर्वपंति

संवथ्सरसातामेव सनिम्भि प्रच्यंवते दानंकामा अस्मै प्रजा भंवन्ति यो वै सं वथ्सरम् (३३) प्रयुज्य न विंमुश्चत्यंप्रतिष्ठानो वै स भंवत्येतमेव

वैश्वानरं पुनरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुङ्के तं भाग्धेयेन विमुंश्चति प्रतिष्ठित्यै यया रञ्जोंतमाङ्गामाजेत्तां भ्रातृंव्याय प्रहिंण्यान्निर्ऋंतिमेवास्मै प्रहिंणोति॥ (३४)

-[६] निर्वरुणं वंपेदुभ्यादद्यो वै सं वथ्सर ५ षद्गि ५ शच।]

ऐन्द्रं चरुं निवंपेत्पशुकांम ऐन्द्रा वै पुशव इन्द्रंमेव स्वेन भागधेयेनोपंधावति स एवास्मैं पशून्प्रयंच्छति पशुमानेव भंवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनैंः

पशून्प्रजनयतीन्द्रांयेन्द्रियावंते पुरोडाशमेकांदशकपालन्निर्वपेत्प

इन्द्रियं वै पृशव इन्द्रंमेवेन्द्रियावंन्तु स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति सः (३५)

पुवास्मां इन्द्रियं पुशून्प्रयंच्छति पशुमानेव भंवतीन्द्रांय घर्मवंते पुरोडाशमेकांदशकपालृन्निर्वपद्वह्मवर्च्सकांमो ब्रह्मवर्च्सं वै घर्म इन्द्रमेव घर्मवंन्तु स्वेनं भाग्धेयेनोपं-धावति स पुवास्मिन्ब्रह्मवर्च्सन्दंधाति ब्रह्मवर्च्स्येव भंवतीन्द्रांयार्कवंते पुरोडाशमेकांदशकपालृन्निर्वपदन्नंकामो-ऽकों वे देवानामन्निमन्द्रमेवार्कवंन्तु स्वेनं भाग्धेयेन (३६)

उपंधावित स एवास्मा अन्नं प्रयंच्छत्यन्नाद एव भंवतीन्द्रांय घर्मवंते पुरोडाशमेकांदशकपालृन्निवंपेदिन्द्रांयिन्द्रियावंत् इन्द्रांयार्कवंते भूतिंकामो यदिन्द्रांय घर्मवंते निर्वपंति शिरं एवास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयिन्द्रियावंत आत्मानंमेवास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयार्कवंते भूत एवान्नाद्ये प्रतिंतिष्ठति भवंत्येवेन्द्रांय (३७)

अर्होमुचे पुरोडाशमेकांदशकपालृन्निवंपेद्यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अरह इन्द्रमेवारहोमुच्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैनं पाप्मनोऽ १ हंसो मुश्रुतीन्द्रांय वैमृधायं पुरोडाश्मेकांदशकपालृ न्निर्वेपेद्यं मृधोऽभि प्रवेपंरन्नाष्ट्राणि वाऽभिसंमियुरिन्द्रंमेव वैमृध १ स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवास्मान्मृधंः (३८)

अपंहुन्तीन्द्रांय त्रात्रे पुंरोडाश्मेकांदशकपालृत्तिर्वपेद्धद्धो वा परियत्तो वेन्द्रंमेव त्रातार्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवैनंत्रायत् इन्द्रांयार्कश्वमेधवंते पुरोडाश्मेकांदशकपालृत्तिर्वपेश् मंहायज्ञो नोपनमेंदेते वै मंहायज्ञस्यान्त्ये तुनू यदंकाश्वमेधाविन्द्रं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवास्मां अन्ततो मंहायज्ञञ्चांवयत्युपैनं महायज्ञो नंमित॥ (३९)

इन्द्रियावंन्तु स्वेनं भागुधेयेनोपंधावित सौंऽर्कवंन्तु स्वेनं भागुधेयेनेवेन्द्रांयास्मानमृधौंऽस्मै

इन्द्रायान्वृंजवे पुरोडाश्मेकांदशकपालृ न्निर्वेपद्भामंकाम् इन्द्रमेवान्वृंजुङ् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित स एवास्में सजाताननुंकान्करोति ग्राम्यंव भवतीन्द्राण्ये चुरुं निर्वेपेद्यस्य सेनाऽसंशितेव स्यादिन्द्राणी वै सेनांये देवतेंन्द्राणीमेव स्वेनं भागधेयेनोपंधावित सैवास्य सेनार सङ्श्यंति बल्बंजानपिं (४०)

ड्ड्ये सन्नंह्येद्गौर्यत्राधिष्कन्ना न्यमेंह्त्ततो बल्बंजा उदितिष्ठन्गवांमेवैनं न्यायमंपिनीय गा वेदयतीन्द्रांय मन्युमते मनस्वते पुरोडाश्मेकांदशकपालृन्निर्वपेथ्सङ्गामे सं यंत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्गामञ्जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्त् स्वनं भाग्धेयेनोपं धावति स पुवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति जयंति तम् (४१)

सङ्गाममेतामेव निर्वपेद्यो हृतमंनाः स्वयं पांप इव् स्यादेतानि हि वा पृतस्मादपंत्रान्तान्यथैष हृतमंनाः स्वयं पांप इन्द्रमेव मंन्युमन्तं मनस्वन्त् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स प्रवास्मिन्निन्द्रियं मृन्युं मनो दधाित् न हृतमंनाः स्वयं पांपो भवतीन्द्रांय दात्रे पुंरोडाश्मेकांदशकपालन्निर्वपेद्यः कामयेत् दानंकामा मे प्रजाः स्युः (४२)

इतीन्द्रंमेव दातार्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मै दानंकामाः प्रजाः कंरोति दानंकामा अस्मै प्रजा भंवन्तीन्द्रांय प्रदात्रे पुरोडाश्मेकांदशकपालृत्रिवंपेद्यस्मै प्रत्तंमिव सन्न प्रदीयेतेन्द्रंमेव प्रदातार्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मै प्रदापयतीन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाशमकादशकपाल् निर्वपेदपंरुद्धो वा (४३)

अप्रुद्धमानो वेन्द्रेमेव सुत्रामाण्ड् स्वेन भाग्धेयेनोपं-धावति स एवैनंत्रायतेऽनपरुद्धो भंवतीन्द्रो वै सदङ् देवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छ्थ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतमैन्द्रमेकांदशकपालित्रिरंवपत्तेनैवास्मित्निन्द्रिय मंदधाच्छक्नंरी याज्यानुवाक्ये अकरोद्वज्रो वै शक्नरी स एनं वज्रो भूत्यां ऐन्ध (४४)

सोंऽभव्थ्सोंऽबिभेद्भूतः प्र मां धक्ष्यतीति स प्रजापंतिं पुन्रुपांधाव्थ्स प्रजापंतिः शक्षंयां अधि रेवतीत्रिरंमिमीत् शान्त्या अप्रंदाहाय योऽलई श्रिये सन्थ्सदङ्ख्संमानेः स्यात्तस्मां एतमैन्द्रमेकांदशकपाल्त्रिवंपेदिन्द्रंमेव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मिन्निन्द्रियन्दंधाति रेवतीं पुरोनुवा्क्यां भवति शान्त्या अप्रंदाहाय शक्षंरी याज्यां वज्रो व शक्षंरी स एनं वज्रो भूत्यां इन्धे भवंत्येव॥ (४५)

अपि तः स्युर्वेन्य भवति चतुर्दश च॥————[८]

आुग्रा<u>वैष्ण</u>वमेकांदकपालुन्निर्वपेदभिचर्न्थ्सरंस्वत्याज्यंभागा

स्याद्वांर्हस्पृत्यश्चरुर्यदांग्नावैष्ण्व एकांदशकपालो भवंत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवतांभिश्चेवैनं यज्ञेनं चाभिचंरित सरंस्वत्याज्यंभागा भवित वाग्वै सरंस्वती वाचैवैनंमभिचंरित बार्हस्पृत्यश्चरुर्भवित ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पितुर्ब्रह्मंणुवैनंमभिचंरित (४६)

प्रति वे प्रस्तांदिभ्चरंन्तम्भिचरिन्त् द्वेद्वे पुरोनुवाक्यें कुर्यादित्प्रयंक्त्या एतयेव यंजेताभिचर्यमाणो देवतांभिरेव देवताः प्रतिचरित यज्ञेनं यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवतां श्रेव यज्ञं चं मद्धतो व्यवंसपिति तस्य न कुतंश्चनोपां व्याधो भंवति नैनंमिभ्चरंन्स्तृणुत आग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालुन्निर्वपृद्धं यज्ञो न (४७)

उपनमेंद्गिः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञौऽग्निश्चेव विष्णुं च् स्वन भाग्धेयेनोपंधावति तावेवास्में यज्ञं प्रयंच्छत् उपैनं यज्ञो नंमत्याग्नावैष्ण्वं घृते चुरुं निर्वप्चक्षुंष्कामोऽग्नेवै चक्षुंषा मनुष्यां वि पंश्यन्ति यज्ञस्यं देवा अग्निश्चेव विष्णुं च स्वनं भाग्धेयेनोपंधावति तावेव (४८)

अस्मि अक्षुं धत्त अक्षुं ष्मानेव भंवति धेन्वै वा एतद्रेतो

यदाज्यंमन्डुहंस्तण्डुला मिंथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजंनयति घृते भंवति तेजो वे घृतन्तेज्श्रक्षुस्तेजंसैवास्मै तेज्श्रक्षुरवंरुन्थ इन्द्रियं वे वीर्यं वृङ्के भातृंच्यो यजंमानो-

ऽयंजमानस्याद्धरकेल्पां प्रति निर्वपेद्भातृंच्ये यजंमाने नास्येन्द्रियम् (४९) वीर्यं वृङ्के पुरा वाचः प्रवंदितोर्निर्वपेद्यावंत्येव

वाक्तामप्रोदितां भ्रातृंव्यस्य वृङ्के तामस्य वाचं प्रवदंन्तीमृन्या वाचोऽनु प्रवंदन्ति ता इंन्द्रियं वीर्यं यजंमाने दधत्याग्नावैष्ण्वमृष्ट सवनस्यांकाले सरंस्वत्याज्यंभागा स्याद्वार्हस्पृत्यश्चरुर्यदृष्टाकेष् भवत्यृष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रं प्रांतः सवनं प्रांतः सवनमेव तेनांप्नोति (५०)

आग्नावैष्णवमेकांदशकपालित्रिवंपेन्माद्धांन्दिनस्य सर्वनस्याकाले सरंस्वत्याज्यंभागा स्याद्धांरहस्पत्यश्चरुर्यदेकांदश् भवत्येकांदशाक्षरा त्रिष्टुत्रेष्टुंभं माद्धांन्दिन् संवनं माद्धांन्दिनमेव सर्वनन्तेनांप्रोत्याग्नावैष्णवन्द्वादंशकपालित्रवंपेतृत

सरंस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पत्यश्चरुर्यद्वादंशकपालो भवंति द्वादंशाक्षरा जगंती जागंतन्तृतीयसवनन्तृंतीयसवनमेव तेनाँप्रोति देवतांभिरेव देवताः (५१)

प्रतिचरित यज्ञेनं यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं क्पालेरेव छन्दा रस्याप्नोति पुरोडाशैः सर्वनानि मैत्रावरुणमेकं कपालित्रिर्वपेद्धशाये काले येवासौ भ्रातृं व्यस्य वृशाऽनूं बन्ध्यां सो पृवेषेतस्यैकं कपालो भवति निह कृपालैः पृशुमर्हत्याप्तृम्॥ (५२)

ब्रह्मंणैवैनंम्भिचंरित युज्ञो न तावेवास्यैन्द्रियमाँप्रोति देवताः सप्तित्रि शच। १। ॥——[९]

असावांदित्यो न व्यंरोचत् तस्मैं देवाः प्रायंश्चित्तिमैच्छुन्तस्मां पृत सोमारौद्रं च्रुं निरंवपन्तेनैवास्मिन्नुचंमदधुर्यो ब्रह्मवर्च्सकांमः स्यात्तस्मां एत सोमारौद्रं च्रुं निर्वपृथ्योमेश्चेव रुद्रं च्रुं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्च्सन्यंत्तो ब्रह्मवर्च्स्यंव भवित तिष्यापूर्णमासे निर्वपद्रुद्रः (५३)

वै तिष्यः सोमः पूर्णमांसः साक्षादेव ब्रह्मवर्च्समवंरुन्धे परिश्रिते याजयित ब्रह्मवर्च्सस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतविष्माये दुग्धं मंथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षंणमाज्यंन मार्जयन्ते यावदेव ब्रह्मवर्च्सं तथ्सर्वङ्करोत्यिति ब्रह्मवर्च्सङ्कियत्

इत्यांहुरीश्वरो दुश्चर्मा भिवतोरिति मान्वी ऋचौ धाय्ये कुर्याद्यद्वै किं च मनुरवदत्तद्वेषुजम् (५४)

भेषजमेवास्में करोति यदिं बिभीयादुश्चर्मां भविष्यामीतिं सोमापौष्णं चुरुं निर्वपेथ्सौम्यो वै देवत्या पुरुंषः पौष्णाः पृशवः स्वयैवास्में देवत्या पृशुभिस्त्वचंङ्करोति न दुश्चर्मां भवति सोमारौद्रं चुरुं निर्वपेत्प्रजाकांमः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं पृवास्मै रेतो दधौत्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते (५५)

प्रजार सोमारौद्रं चुरुं निर्वपेदिभिचरंन्थ्सौम्यो वै देवतंया पुरुष एष रुद्रो यद्ग्निः स्वायां एवैनं देवतांयै निष्क्रीयं रुद्रायापि दधाति ताजगार्तिमार्च्छति सोमारौद्रं चुरुं निर्वपेद्र्योगांमयावी सोमं वा एतस्य रसो गच्छत्यग्निर शरीरं यस्य ज्योगामयंति सोमादेवास्य रसंनिष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमृत यदि (५६)

इतासुर्भवंति जीवंत्येव सोमारुद्रयोवां एतङ्ग्रंसित होता निष्विंदति स ईंश्वर आर्तिमार्तोरनुङ्गान् होत्रा देयो वहिवां अनुङ्गान् विहुर्होता विह्नेनेव विह्नेमात्मान स्पृणोति सोमारौद्रं चुरुं निर्विपेद्यः कामयेत् स्वैंऽस्मा आयतेने भ्रातृं व्यं जनयेयमिति वेदिं परिगृह्यार्द्धमृद्धन्याद्द्धन्नार्द्धं बुर्हिषेः स्तृणीयाद्द्धं नार्द्धमिष्ट्रस्यौभ्याद्द्याद्द्धं न स्व पुवास्मां आयतेने भ्रातृं व्यं जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषुजं विन्दते यदि स्तृणीयादुर्द्धन्द्वादंश च।10।॥———[१०]

पुन्द्रमेकांदशकपालृत्तिर्वपेन्मारुत स्प्तकंपालुङ्गामंकाम् इन्द्रंश्चैव मुरुतंश्च स्वेनं भागुधेयेनोपं धावित त पुवास्मे सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्यंव भवत्याहवनीयं पुन्द्रमधिश्रयित् गार्हंपत्ये मारुतं पांपवस्यसस्य विधृत्ये सप्तकंपालो मारुतो भविति सप्तगंणा वै मुरुतो गण्श पुवास्में सजातानवंरुन्थेऽनूच्यमांन आसांदयित विशंमेव (५८)

अस्मा अनुंवर्त्मानङ्करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत क्षत्रायं च विशे चं समदंन्दद्धामित्येन्द्रस्यांवद्यन्त्रूंयादिन्द्रायानुं ब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयान्म्रुतां यजेति मारुतस्यांवद्यन्त्रूंयान्म्रुद्धो-ऽनुंब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यो भाग्धेयं समदन्दधाति वितृ हाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (५९) निर्वपेद्यः कामयेत् कल्पेर्निति यथादेवतमंवदायं यथादेवतं यंजेद्भाग्धेयेनैवैनान् यथायथङ्कंल्पयित् कल्पंन्त एवैन्द्रमेकांदशकपालुन्निर्वपेद्धैश्वदेवन्द्वादंशकपालुङ्गामंकाम् इन्द्रंश्चैव विश्वारंश्च देवान्थ्यवेनं भाग्धेयेनोपं धावित् त एवास्में सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भंवत्यैन्द्रस्यांवदायं वैश्वदेवस्यावंद्येदथैन्द्रस्यं (६०)

उपरिष्टादिन्द्रियेणैवास्मां उभ्यतः सजातान्परिगृह्णात्युपाधाय वासो दक्षिणा सजातानामुपंहित्यै पृश्चिये दुग्धे प्रैयंङ्गवं च्रुं निर्विपन्मरुद्धो ग्रामंकामः पृश्चिये वै पर्यसो मुरुतो जाताः पृश्चिये प्रियङ्गवो मारुताः खलु वे देवत्या सजाता मुरुतं पुव स्वेनं भागुधेयेनोपंधावति त पुवास्मे सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भंवति प्रियवंती याज्यानुवाक्ये (६१)

भ्वतः प्रियमेवैन र समानाना द्वारोति द्विपदां पुरोनुवाक्यां भवति द्विपदं एवावं रुन्धे चतुंष्पदा याज्यां चतुंष्पद एव प्रान्वं रुन्धे देवासुराः सं यंत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्ते ईऽन्योन्यसमे ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यं कामन्नश्चिवं स्ति सोमों रुद्रैरिन्द्रों म्रुद्धिवं रुंण आदित्यैः

स इन्द्रंः प्रजापंतिमुपांधावत्तम् (६२)

पुतयां संज्ञान्यांऽयाजयद्ग्रये वसुंमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृत्रि रुद्रवंते च्रुमिन्द्रांय म्रुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वर्रुणायाऽऽदित्यवंते च्रुन्ततो वा इन्द्रं देवा ज्येष्ठ्यांयाभि समंजानत् यः संमानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतयां संज्ञान्यां याजयेद्ग्रये वसुंमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृन्निर्वपेथ्सोमांय रुद्रवंते च्रुमिन्द्रांय म्रुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वर्रुणायाऽऽदित्यवंते च्रुमिन्द्रंमेवनं भूतञ्ज्येष्ठ्यांय समाना अभिसञ्जानते वसिष्ठः समानानां भवति॥ (६३)

विशंमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथेन्द्रस्यं याज्यानुवाक्यें तं वर्रुणाय चतुर्दश च।11।॥——[११]

हिर्ण्यगर्भ आपों हु यत्प्रजांपते। स वेंद पुत्रः पितर् समातर् स सूनुर्भुव्थ्स भुंवत्पुनंभिष्यः। स द्यामौर्णोदन्तिरिक्ष् स स्वः स विश्वा भुवो अभव्थ्स आऽभंवत्। उदुत्यश्चित्रम्। सप्रं व्वन्नवीयसाऽग्रे द्युम्नेनं सं यता। बृहत्तंतन्थ भानुना। निकाव्यां वेधसः शर्श्वतस्कर्हस्ते दर्धानः (६४)

नयां पुरूणिं। अग्निर्भुवद्रयिपतीं रयीणा स्त्रा चंक्राणो

अमृतांनि विश्वां। हिरंण्यपाणिमूतयें सिवतार्मुपं ह्वये। स चेत्तां देवतां पदम्। वाममद्य संवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्य सावीः। वामस्य हि क्षयंस्य देव भूरेर्या धिया वाममाजाः स्याम। बिहत्था पर्वतानाङ्क्षिद्धं बिभर्षि पृथिवि। प्रया भूमि प्रवत्वति मृह्हा जिनोषिं (६५)

महिनि। स्तोमांसस्त्वा विचारिणि प्रतिष्टोभन्त्यक्तभिः। प्र या वाज्ञन्न हेषंन्तं पेरुमस्यंस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सख्यां सचेय यो मा न रिष्येंद्धर्यश्व पीतः। अयं यः सोमो न्यधांय्यस्मे तस्मा इन्द्रं प्रतिरंमेम्यच्छं। आपान्तमन्युस्तृपलप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमा स्त्रजीषी। सोमो विश्वान्यत्सा वनांनि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानांनि देभुः। प्र (६६)

सुवानः सोमं ऋत्युश्चिकेतेन्द्रांय ब्रह्मं ज्ञमदेग्निरर्चन्नं। वृषां यन्तासि शवंसस्तुरस्यान्तर्यंच्छ गृणते धर्त्रं हर्ष्ह। स्बाधंस्ते मदेश्च शुष्मयं च ब्रह्म नरों ब्रह्मकृतः सपर्यन्न। अर्को वा यत्तुरते सोमंचक्षास्तत्रेदिन्द्रों दधते पृथ्सु तुर्याम्। वषंद्रे विष्णवास आ कृणोमि तन्में जुषस्व शिपिविष्ट ह्व्यम्। (६७) वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरों मे यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः। प्र तत्ते अद्य शिंपिविष्ट नामार्यः शर्सामि वयनांनि विद्वान्। तं त्वां गृणामि त्वस्मतंवीयान्क्षयंन्तम्स्य रजंसः पराके। किमित्ते विष्णो परिचक्ष्यं भूत्प्रयद्वंवक्षे शिंपिविष्टो अस्मि। मा वर्षो अस्मदपंगूह पृतद्यद्वन्यरूपः सिम्थे बुभूथं। (६८)

अग्ने दा दाशुषे र्यिं वीरवंन्तं परींणसम्। शिशीहि नंः स्नुमतः। दा नो अग्ने शितिनो दाः संहस्निणो दुरो न वाज् क्ष्रुत्या अपांवृिध। प्राची द्यावांपृथिवी ब्रह्मणा कृिध सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिद्युतः। अग्निर्दा द्रविंणं वीरपेंशा अग्निर्ऋषिं यः सहस्रां सनोतिं। अग्निर्दिव ह्व्यमातंतानाग्नेर्धामांनि विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नो मर्द्धीरा तू भेर। घृतं न पूतं तुनूरेरेपाः शुचि हिरंण्यम्। तत्ते रुक्भो न रोंचत स्वधावः। उभे सृश्चन्द्र सूर्पिषो दर्वीं श्रीणीष आसिने। उतो न उत्पूंपूर्या उक्थेषुं शवसस्पत इष इं स्तोतृभ्य आ भेर। वायो शृत इरीणां युवस्व पोष्याणाम्। उत वां ते सहस्रिणो रथ आ यांतु पार्जसा। प्र याभिः (७०) यासिं दाश्वारसमच्छां नियुद्धिर्वायिवष्टयं दुरोणे। नि नों रियेर सुभोजंसं युवेह नि वीरवृद्धव्यमिश्वयं च रार्थः। रेवतींर्नः सधमाद इन्द्रें सन्तु तुविवांजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेंम। रेवार इद्रेवतः स्तोता स्यात्त्वावंतो मुघोनः। प्रेदं हरिवः श्रुतस्यं॥ (७१)

जिनोपि देभुः प्र ह्व्यं बुभूथ मा यार्भिश्चत्वारि रूशर्च॥ (१२)॥———[१२]

प्रजापंतिस्ताः सृष्टा अग्रयं पथिकृतेऽग्रये कामायाग्रयेऽत्रवते वैश्वान्रमांदित्यं चरुमेन्द्रं चरुमिन्द्रायान्युंजव आग्नावेष्णवमुसौ सोमारौद्रमैन्द्रमेकांदशकपालर हिरण्यगुर्भो ह्वादंश॥ (१२) प्रजापंतिरुग्नये कामायाभि सम्भवतो यो विद्विपाणयोरिद्धो सत्रह्मेदाग्नावेष्णवमुपरिष्टाद्यासिं दाश्वारसमेकंसप्ततिः॥ (७१) प्रजापंतिः प्रेद्रं हरिवः श्रुतस्यं॥

आदित्येभ्यों देवा वै मृत्योर्देवा वै स्त्रमंर्यम्भे प्रजापंतेस्वयंश्विश्शत्प्रजापंतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यंन्देवासुरास्तात्रजंनो द्भृवांऽसि यन्नवंमग्निं वै प्रजापंतिर्वर्रुणाय या वांमिन्द्रावरुणा सप्रज्ञवचतुंर्दश॥14॥ आदित्येभ्यस्त्वष्ट्रंरस्मै दानंकामा पुवावंरुन्धेऽग्निं वै सप्रज्ञवथ्यदंश्चाशत्॥56॥ आदित्येभ्यः सुवंरुपो जिंगाय॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/